

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a přímas český

Liturgická instrukce k postojům při mši svaté

Draží bratři a sestry,

několik vikářů mě požádalo, abych pomohl sjednotit postoje při liturgii. Myslím, že ve většině kostelů to není žádný problém. Přesto bych rád vyhověl a poprosil vás o několik věcí.

Především vstávání či klekání nedělejme současně s recitací, ale dejme tomu svůj čas. Například: K evangeliu vstáváme, když se začne zpívat aleluja s veršem. Pokud se zpívá sloka písně, vstaňme hned po skončení zpěvu, dříve, než kněz začne pozdravem: *Pán s vámi*. Pokud se koná slavnostní průvod s Evangeliářem a nezpívá se Aleluja, vstaneme, když jáhen pozvedne Evangeliář.

Nebudeme vstávat při odpovědi po přípravě darů *At' ji přijme ke své slávě...*, ale až po jejím skončení. Kněz počká, až všichni vstanou, a teprve pak začne modlitbu nad dary.

Při eucharistické modlitbě je nejvhodnější klekat, když kněz vztahuje ruce nad obětní dary, a vstávat po skončení odpovědi na zvolání Tajemství víry *Tvou smrt zvěstujeme...* Někde se kleká hned po *Svatý*, jinde se zůstává klečat až do konce eucharistické modlitby. Respektuji místní zvyky, ale prosím, aby kněz vždy počkal se zpěvem či recitací a dal časový prostor pro změnu postoje věřících. Prosím o velkou ohleduplnost ke všem, kteří mají problém stát či klečat.

Kdo si jde pro požehnání při podávání sv. přijímání, prosím, aby si dal prst na ústa. Kdo přijímá na ruku, ať má obě ruce volné, čisté a bez rukavic, ruce položí na sebe, a to tak, že pravák položí pravou ruku pod levou, aby hostii položenou na levou ruku mohl uchopit pravou rukou a vložit do úst dříve, než odejde na své místo. Levák přijímá hostii na pravou ruku. Kdo nese na ruku dítě, nebo přichází o berlích, ať přijímá do úst.

Společná recitace či hlasitá modlitba je velkou příležitostí k budování společenství. Na řadě míst vidím, že každý recituje svým tempem i svým tónem. Ostatní mlčí, protože se nemají ke komu přidat. Společná recitace je jako zpěv, při němž musí jeden naslouchat druhému, sjednotit se s ostatními, aby vytvořili jeden společný hlas. Udělejme to tak i při společné modlitbě. Bude to nejen krásnější a pomůže nám to i ve vytváření společenství vzájemné lásky. Pokud je to možné, ať se všichni zapojí do zpěvu, vždyť jednota hlasů vyjadřuje jednotu srdcí.

Pokud přijdeme do kostela, kde je jiná tradice, přizpůsobme se. Je to náš přínos do vytváření liturgického společenství.

Za spolupráci děkuje a všem ze srdce žehná Váš

Mons. Jan Graubner
arcibiskup pražský a primas český

V Praze dne 9. ledna 2023

(Prosím o přečtení v závěru nedělních bohoslužeb).